

Urszula Stankiewicz

Łopusz, woj. białostockie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 232

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LXI KOŚCIELNEK gm. Krzyżanów
woj. płockie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadzi mgr mgr Andrzej Bartozak /autor
sprawozdania/, Janusz Pietrzak, Janusz Tomala, Finansował
WKZ w Płocku. Pierwszy sezon badań. XVII-XVIII - wieczny
dwór na kopcu.

Badania sondażowe przeprowadzono w ramach weryfikacji grodzisk i kopców w południowo-zachodniej
części woj. płockiego.

W zachodniej części wsi w obrębie parku podworskiego znajduje się owalny kopiec o średnicy około
50 m. Nie góruje on nad otaczającym go terenem. Od północy przylega do niego duży staw, a z pozosta-
łych stron odcięty jest szeroką fosą. Na kopcu znajduje się obecnie drewniany dwór wzniesiony na
planie prostokąta. W literaturze przyjmuje się, że sbudowano go w II poł. XVII lub w XVIII wieku.
Celem badań było rozpoznanie morfologii nasypu oraz ustalenie, czy zachowany dwór jest pierwszą, czy
kolejną budowlą na tym miejscu.

Wykonano 2 ciągi odwiertów archeologicznych oraz 2 wykopy sondażowe o wymiarach 1 x 3 m każdy.
Wykazały one, że kopiec usypano na istniejącym już wcześniej stawie. Nieliczny materiał zabytkowy
datowany na XV-XVI w. odkryty w dolnych warstwach nasypu być może wskazuje na okres jego powstania,
ale jest to tylko hipoteza, gdyż zabytki te mogą znajdować się na złożu wtórnym. Wykop przy północ-
nościanie dworu nie wykazał, aby budowla ta wykorzystywała wcześniejsze założenia.

Badania zakończono.

ŁOPUSZ
woj. białostockie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Urszula Stankiewicz. Pierwszy
sezon badań. Finansował WKZ w Białymstoku. Omiotaczysko
nowożytno.

Stanowisko usytuowane na stoku niewielkiego wzniesienia w pobliżu żwirowni, około 100 m na
wschód od drogi ze wsi do Kurojek, około 500 m na południe od wsi, na gruntach Zygmunta Morzeja.
Badania miały na celu rozpoznanie chronologii systematycznie niszczonego stanowiska.

Przebadano sondażowo 25 m². Odkryto dwa szkielety i jedną czaszkę. Pierwszy szkielet odle-
żnięto tuż pod warstwą orną na głębokości 0,30 m od powierzchni ziemi, w warstwie żwiru. Zmarły
ułożony był na osi W-E a głową na wschód, w pozycji wyprostowanej. Lewa ręka ułożona wzdłuż tułow-
ia, prawa na wysokości klatki piersiowej. Tuż przy stopie lewej nogi odłożono czaszkę dziecka.
Na poziomie występowania szkieletu stwierdzono istnienie jamy grobowej tworzącej ciemniejszy szary
owalny. Wyposażenia brak.

Drugi szkielet odkryto na głębokości 1,57 od powierzchni ziemi. Ułożony na osi W-E z nie-
znacznym odchyleniem na północ w pozycji wyprostowanej. Kości rąk ułożone poniżej klatki piersiowej
z palcami splecionymi. Szkielet leżał w jamie grobowej. Wyposażenia brak.

W trakcie eksploracji szkieletu nr 2 odłożono w południowo-zachodnim rogu wykopu jamę
owalną o przekroju nieckowatym. Północna ściana jamy wyłożona spalonym drewnem. Wypełniako jej
tworzyła warstwa przepalonego żwiru o barwie bordowobrunatnej. Na stropie wypełniako salegaly kami-
nie, o średnicy do 0,30 m, a których część nosila ślady ognia. Zabytki nie wystapily. Jest to
prawdopodobnie jama gospodarosa.

W warstwie poprzedzajacej poziom salegania szkieletow znaleziono kilka drobnych mako cha-
rakterystycznych fragmentow ceramiki wozemodredniowiecznej oraz kilka odlupkow i wiordw krszami-
nych, w tym jeden retuszowany.

Badania nie beda kontynuowane.